

Valitusperusteen toisessa osassa väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta. Päätöksellä päinvastoin lisättiin oikeusvarmuutta, kun siinä todettiin, että toimenpide on sisämarkkinoille soveltuva, heti, kun komissio oli tullut tähän johtopäätökseen.

- (¹) Valtiontuesta SA.54537 (2020/NN) – Alankomaat – Kielto käyttää kivihiiltä sähköntuotannossa Alankomaissa – 12.5.2020 annettu komission päätös C(2020) final 2998.
- (²) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 3.2.2023 – WY v. Laudamotion GmbH ja Ryanair DAC

(Asia C-54/23, Laudamotion ja Ryanair)

(2023/C 173/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: WY

Vastapuolet: Laudamotion GmbH ja Ryanair DAC

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 (¹) 5, 6 ja 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen lennon viivästyttyä vähintään kolme tuntia yleensä poissuljettu, jos matkustaja käyttää pitkän viivästyksen uhatessa itse varaamaansa korvaavaa lentoa ja saapuu siten lopulliseen määräpaikkaansa alle kolme tuntia myöhässä, vai onko tällaisessa tapauksessa joka tapauksessa mahdollista saada korvaus, jos jo ennen sitä ajankohtaa, jolloin matkustajan on viimeistään ilmoitauduttava lähtöselvitykseen, on olemassa riittävällä tavalla varmennettuja viitteitä siitä, että saapuminen lopulliseen määräpaikkaan viivästyy vähintään kolme tuntia?
- 2) Jos kysymykseen 1 on vastattava viimeksi mainitulla tavalla: edellyttääkö asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen lennon viivästyttyä vähintään kolme tuntia edellä mainitussa tilanteessa sitä, että matkustaja ilmoittautuu asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ajoissa lähtöselvitykseen?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 2.2.2023 – JH v. Policejní prezidium

(Asia C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: JH

Vastapuoli: Policejní prezidium

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Millaista eri ryhmiin kuuluvien yksittäisten rekisteröityjen erottamista edellytetään direktiivin 2016/680 (1) 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai 6 artiklassa, kun sitä tulkitaan yhdessä 10 artiklan kanssa? Onko henkilötietojen käsittelyn minimoimista koskevan velvoitteen ja eri henkilötietoryhmien erottamista koskevan velvoitteen mukaista, että kansallisessa lainsäädännössä sallitaan geneettisten tietojen kerääminen kaikista henkilöistä, joita epäillään tai syytetään tahalliseksi rikoksesta?
- 2) Onko direktiivin 2016/680 4 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaista, että poliisiviranomaiset arvioivat rikosten ennalta estämisen, tutkimisen tai paljastamisen yleisen tarkoituksen perusteella DNA-profiilin jatkuvan säilyttämisen tarpeellisuuden sisäisten ohjesääntöjensä mukaisesti, mikä käytännössä tarkoittaa usein arkaluonteisten henkilötietojen säilyttämistä määräämättömän ajan ilman, että tällaisten henkilötietojen säilyttämiselle asetetaan mitään enimmäisrajaa? Jos tämä ei ole direktiivin mukaista, millä kriteereillä, jos sellaisia on, olisi arvioitava tätä tarkoitusta varten kerättyjen ja säilytettyjen henkilötietojen säilyttämisen ajallista sopivuutta?
- 3) Jos kyseessä ovat direktiivin 2016/680 10 artiklan soveltamisalaan kuuluvat erityisen arkaluonteiset henkilötiedot, mikä on tietojen hankkimista, säilyttämistä ja poistamista koskevien niiden aineellisten tai menettelyllisten edellytysten vähimmäislaajuus, joita on säänneltävä "sitovilla yleisillä säännöillä" jäsenvaltion lainsäädännössä? Voiko myös oikeuskäytäntö olla direktiivin 2016/680 8 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä 10 artiklan kanssa, tarkoitettua "jäsenvaltion lainsäädäntöä"?

(1) Luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680 (EUVL 2016, L 119, s. 89).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 6.2.2023 – Pedro Francisco v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Asia C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pedro Francisco

Vastapuoli: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2004/38/EY (1) 27 artiklaa tulkittava siten, että asianomaisen henkilön oma käyttäytyminen voidaan perustaa poliisin rekisteriin arvioitaessa, onko kyse todellisesta uhasta, vaikka sen toteen näyttäminen on rikosasian oikeudenkäynnin tarkoituksena?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 27 artiklan perusteella katsottava, että valtion viranomaisten on mainittava nimenomaisesti ja yksityiskohtaisesti rekisterin perusteena olevat teot ja vireille pannut oikeudelliset menettelyt sekä se, mihin ne ovat johtaneet, sen osoittamiseksi, ettei kyse ole pelkistä alustavista epäilyistä?

(1) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) – EUVL L 158, s. 77.